

H.L.R. mod Frankrig (appl. 24573/94 EMD dom, afsagt den 29. april 1997)

Sagsfremstilling:

Den colombianske statsborger H.L.R. blev i maj 1989 anholdt af fransk politi, mens han var i transit, med 580 gram kokain. Under de efterfølgende afhøringer afgav H.L.R. vidneforklaring om narkoforsendelsens bagmænd og om H.B., der havde rekrutteret ham. På baggrund af hans oplysninger lykkedes det Interpol at anholde H.B., der blev idømt to år og otte måneders fængsel og efterfølgende udvist til Colombia. H.L.R. blev selv idømt fem års fængsel og udvist af Frankrig for bestandig. I forbindelse med endt afsoning i 1994 meddelte H.L.R., at han, hvis han blev udvist til Colombia, risikerede at falde i hænderne på de kriminelle narkobander, han havde videregivet oplysninger om og derfor risikerede en behandling i strid med artikel 3 i Colombia. Han henviste i den forbindelse til, at hans tante i Colombia ved flere lejligheder var blevet opsøgt af H.B., der i mellemtiden var blevet løsladt og sendt tilbage til Colombia, der ventede på at hævne sig. H.L.R. oplyste endvidere, at det ikke var muligt for ham at få den fornødne beskyttelse af de colombianske myndigheder, eftersom de colombianske narkobander havde infiltreret det colombianske sikkerhedsapparat, og der herskede udbredt korruption i det juridiske system.

Påstanden:

H.L.R. indbragte Frankrig for Menneskerettighedsdomstolen og gjorde gældende, at de franske myndigheder ville krænke artikel 3, hvis han blev udvist til Colombia, idet han dér risikerede behandling i strid med artikel 3.

Menneskerettighedsdomstolens bemærkninger:

Domstolen fastslog indledningsvis i lighed med kommissionens bemærkninger i Ahmed-sagen, at artikel 3, pga. sin absolutte natur, også kan beskytte personer, der frygter mishandling, der udgår fra personer eller grupper af personer, der ikke er tilknyttet staten. Domstolen gav imidlertid også udtryk for, at det i så fald må påvises, at faren for mishandling er reel, og at den modtagende stats myndigheder er ude af stand til at forebygge risikoen ved at tilbyde den fornødne beskyttelse (pkt. 40).

Domstolens flertal fandt ikke, at der forelå vægtige grunde til at antage, at H.L.R. ville være i reel risiko for at blive behandlet i strid med artikel 3 i Colombia. Domstolen bemærkede i den forbindelse, at de voldelige tilstande i Colombia ikke i sig selv bevirkede, at en udvisning af H.L.R. krænkede artikel 3 (pkt. 41). Domstolen bemærkede også, at der ikke fandtes oplysninger til støtte for H.L.R.'s påstand om, at han, i tilfælde af en udvisning, ville være mere udsat end andre colombianere, selvom det af baggrundsuplysningerne fremgik, at narkobanderne af og til hævnedes sig på angivere (pkt. 42). Domstolen fandt ej heller, at H.L.R. i tilstrækkelig grad havde påvist, at de colombianske myndigheder, på trods af deres problemer med at begrænse volden, skulle være ude af stand til at yde ham den fornødne beskyttelse.

Menneskerettighedskommissionens bemærkninger:

Kommissionen gav, modsat domstolens flertal, H.L.R. medhold i, at det måtte anses som usandsynligt, at de colombianske myndigheder var i stand til at yde ham den fornødne beskyttelse imod de narkohandlere, han havde videregivet oplysninger om, og at det på den baggrund ville stride imod artikel 3 at udvise ham til Colombia (pkt. 31).

<http://cmiskp.echr.coe.int/tkp197/view.asp?action=html&documentId=695918&portal=hbkm&source=externalbydocnumber&table=1132746FF1FE2A468ACCB CD1763D4D8149>